

Újrahasznosítás, újraértelmezés, átlényegülés

Csordás Piski Ibolya furcsa figurákat teremt meg művészetében, sajátos módon ötvözve a festészetet a szobrászattal – különféle hulladékanyagok felhasználásával, átlényegítésével. Bohócokat, angyalokat, embereket és más lényeket jelenít meg, olykor groteszk vagy ijesztő vagy éppenséggel mehökkentő módon ábrázolva szenvedést, búskomorságot, elhagyatottságot, undort, félelmet, kapzsiságot, egyéb gyarlóságokat. Erős társadalomkritika is megfogalmazódik, ábrázolódik olykor kreációi révén, erről tanúskodik például *A kannibál politikus*, az *Éhező jövő* vagy a *Függőség*. Az alkotó meglehetősen érzékenyen reagál a különféle környezetvédelmi problémákra. Mindemellett nem áll tőle távol a misztikum, a nőiség mivolta és a bibliai, vallási tematika.

Csordás Piski Ibolya három esztendeje csatlakozott a nagyváradi Tibor Ernő Galéria alkotói közösségéhez. Munkáival rendszeresen részt vesz a kompánia csoportos tárlatain. Első egyéni kiállítása tavaly decemberben volt a Kanonok sori pincegalériában. Beszélgetésünk során elmondta: rengeteget tanult a többiektől a TEG-ben. Felszabadító érzés a nyitottságuk, megértésük, modernségük. Elfogadták Ibolya rebelliségét, alkotói stílusát, szemléletmódját. Fejlődni tud, úgy

érzi, nélkülük nem tartana ott, ahol most tart.

A debütálás jól sikerült. Ibolya alkotói kedve azóta is úgymond töretlen, sok új alkotás született mostanság is. Az ő megfogalmazása szerint: „A szemét az én anyagom, ami megihlet, amit átértékelek és átalakítok, és lelket adok neki.” Ez afféle mottója volt debütkiállításának.

Az egyéni tárlat nyitóünnepségén az alkotó elmondta: kiállításának fő témája az ember, akinek a mindennapi küzdelmeit ábrázolja. Talán szomorú, sőt komor hangulatot árasztanak az alkotások, de ő inkább őszintének jellemezné őket, az emberi érzelmek fizikai kivetülésének. Születésünkkor mindannyian kapunk útravalóul valamilyen segítséget, láthatatlan támogatást, van, akinek művészi tehetség jut talentumként. Hozzáfűzte: „A művészet számomra egyfajta kommunikáció a külvilággal, őszinte megnyilvánulás. Amikor alkotok, a gondjaimat, nehézségeimet vagy az örömeimet óhajtom kifejezni. Nekem ez nem csupán hobbi, hanem elköteleződés, terápia egyúttal. Szinte mindenben meglátok, észreveszek valamit. Az alkotás megnyugtató örömet ad.”

Csathó Töhötöm, a galéria művészeti vezetője arról beszélt a vernisz-

százson, hogy általában nehéz megtenni az első önálló lépést, ám Csordás Piski Ibolyának volt bátorsága ehhez. Korábban ugyan már részt vett csoportos kiállításokon, de most végre meg tudta győzni saját magát arról: a művészete méltó rá, hogy egyénileg is megmutassa azt, mi minden foglalkoztatja őt valójában. Két, egymástól elhatárolódó műfajt, a festészetet és a szobrászatot ötvözte, ezáltal a megfoghatóságával is a befogadó közönség elé tárva mindazt, amit ő lát, tapasztal és vizionál a világról. Számos témát megragadott, kezdve az anyaságtól és a nőiségtől egészen az afrikai sámánra emlékeztető figura titokzatosságáig. Igyekszik olyan élethelyzeteket felviláncoltani, amelyeket mások talán nem

Csordás Piski Ibolya első egyéni kiállításának nyitóünnepségén

tartanak annyira fontosnak, és jellemző kreációira a mély kifejezőerő.

Kérésemre Ibolya mesélt arról, hogyan s miért kezdett el foglalkozni képzőművészettel. Egészen kiskora óta szeret rajzolni. Az iskolában főleg történelmi témákat, illetve portrékat rajzolt vagy festett meg. Édesanyja nagybátyja tehetséges festőművész volt, sajnos fiatalon elhunyt. Az édesapja családjában is volt olyan rokon, aki csodásan faragott. A nagymamája ugyancsak kézügyességgel, művészi adottsággal volt megáldva. Ibolyát egészen fiatalkorától érdekli a pszichológia. E vonzódás érződik is az alkotásain, emberábrázolásai arról vallanak: szeret elmerülni az emberi lélek különféle bugyraiban. Sok lélektani témájú könyvet olvasott. Egy darabig úgy volt, hogy felvételizik majd a kolozsvári egyetem pszichológia szakára. Ám a lázadó tinédzser- és ifjúkor teljesen elsodorta ettől. Az a fajta volt, akivel nem lehetett bírni.

A művészetszeretet mindazonáltal mindvégig megmaradt. Egy évig tanult a nagyváradi Francisc Hubic Művészeti Iskola grafika szakán Holló Kingánál, egy esztendeig pedig ugyancsak ebben a népiskolában szobrászatot Albert Alpárnál. Aztán autodidakta módon igyekezett tanulni, fejlődni.

Amikor édesanyává vált, adódtak mindenféle nehézségek az életében. Ekkor készítette az első háromdimenziós alkotását. Amikor az édesanyja meglátta ezt a munkát, tovább nógatta, biztatta. Ő amúgy is mindig bátorította, értette őt. Azt mondta neki: „Nem lesz belőled művész, ha mindig mások elvárásainak teszel eleget. A saját utadat kell járnod. Vállald fel önmagad.” Szeretett édesanyja elvesztése után rengeteg segítséget, odafigyelést, lelki

Átlényegülések. Csordás Piski Ibolya debütkiállításának vernisszázsán a Tibor Ernő Galéria alkotói csoportjával

támaszt kapott a Tibor Ernő-s alkotótársaktól.

Azóta is édesanyja tanácsaihoz tartja magát Ibolya. „Nem azt akarom, hogy tetsszenek a munkáim. Megszólítani, elgondolkodtatni szeretném az embereket.”

A környezetvédelemről is beszélgetünk. „Alkotásaim az újrahasznosításon alapszanak. Eldobott tárgyakból, hulladékanyagokból, mint például pillepalackok, textilek, műanyagok, bőrök, fémek, készülnek a munkáim. Témáim között megtalálható az Ember hozzáállása, viszonya társaihoz, környezetéhez, önmagához. A klímaváltozás erősen foglalkoztat, hisz nem csupán az 'aktuális problémák' egyike, hanem egy, már folyamatban lévő globális természeti katasztrófa fenyegető

közeledtéről van szó. A civilizációnk van olyan fejlett, hogy nincs szükség külön útmutatásra, bárki, akárki megtalálhatja a számára megvalósítható elképzelését. Ugyanakkor radikális változtatásokra van szükség szinte minden területen. Szeretném megtanítani a gyermekeknek például, hogy bármilyen hulladékanyag újrahasznosítható kellő fantáziával, leleménységgel.”

Hamarosan kiköltözik falura, ahol majd tágasabb tere lesz az alkotáshoz, nagyobb méretű szobrok készítését is tervezi. Tervek bőven akadnak. „Az ötletekből nem lehet kifogyni. Nap mint nap adódik valami. Bármilyen téma alkotásra sarkall.”

Tóth Hajnal